

EXEMPLVM literarum Illustrissimi Saxo-
niæ Ducis Friderici, ad Reuerendissimum
in Christo patrem & dominum, dominum
Thomam T. T. Sancti Sixti Cardinalem
ac Legatum Apostolicum.

S. P. Reuerendissime in Christo Pater singula-
riter nobis dilecte domine & amice, Vestræ charitatis
litteras die xxv. Octobris Augustæ datas, die xix.
Nouembris accepimus, per tabellarium non peculia-
rem, sed fortuitum redditas, ad doctorem Martinum
Luther Augustinianum pertinentes, quas undecunq;
toto ipsarum argumento percepimus atque in-
telleximus. Quoniam ergo dictus Martinus coram
pietate uestra apud Augustam comparuit, sicut cum
charitate uestra Augustæ collocuti pollicebamur, no-
stræ satissimus promissioni. Præterea persuasera-
mus nobis uestram pietatem audito Martino secun-
dum uestræ reuerentiæ promissionem multiplicem,
eum paterne & beniuole dimissuram fuisse, Neque,
quamuis nondum cognita causa & sufficienter discus-
sa, ut Martinus refert, coacturam, ad reuocationem &
palinodiam. Sunt enim plurimi eruditorum in no-
stris principatibus & terris, in uniuersitatibus studio-
rum & alioqui, uerum hactenus, & in hodiernum
diem,

diem, constanter & irrefragabiliter, certiores fieri non
potuimus, Martini eruditionem, impiam, & non Chri-
stianam, sed hæreticam esse, Exceptis nonnullis, quo-
rum rei priuatæ & utilitati peculiari eruditio eius non
proluit: Qui, ut cōmoditati propriæ consulere Mar-
tino sese aduersarios opposuerunt, suo tamen propo-
sito contra Martinum nondum probato. Nam si ali-
quo constanti fundamento & ratione intelligeremus,
Martini eruditionem, impiam & instabilem esse: dei
omnipotentis auxilio & gratia ipsimet ita nos doce-
remus, ut nulla indigeremus exhortatione atque ad-
monitione. Noster enim animus, nostra uoluntas,
nostra mens in hoc tota est, ut ad Christiani principis
officium sit paratissima, & qui deo adiutore, & honori
& conscientia suæ consulere cupiat. Quapropter mo-
dis omnibus sperauimus, non futurum, ut eum hoc
rerum statu, hac afficeremur comminatione, Rhoma-
nam curiam id causæ prosecuturam, & reuerentiam
uestram manus lauisse, Vel, ut à nobis postularetur,
ut Martinum Rhomam mitteremus, siue ex nostris
regionibus expelleremus, Idq; non ob aliam causam,
quàm quod Martinus hæreseos conuictus sit. Pelle-
retur enim incommodo nostræ uniuersitatis (sicut in
hanc diem notum est) Christianæ, & multos bonos &
doctos & studiosos habentis. Neque omisimus Mar-
tino

tino uestræ charitatis literas exhibere, ad quas uobis
secundum tenorem exempli, his nostris literis inclusi,
respondit. Responsum eius reuerētia uestra inueniet.
Cum itaque Martinus sese offerat ad aliquarum uni-
uersitatum iudicium, & in locis tutis ad disputationē,
& cognita causa obedienter se sit applicaturus, ut do-
ceatur simul & ducatur, arbitramur merito admitten-
dum: aut saltem ostendendos in scriptis errores, id
quod & nos petimus, quamobrem tamen hæreticus
esse debeat, neque ita nondum conuictum pro hære-
tico reputandum & scribendum, ut nos quoque ha-
beamus quod sequamur & faciamus. Nos enim neq̄
libenter permetteremus nos in errores trahi, neq̄
ut inobedientes à sancta sede Apostolica in-
ueniri. Hoc uestræ charitati, quam deo
omnipotenti diu feliciter conseruan-
dam commendamus, cælare no-
luimus. Datum Aldenburg.
die VII. Decembris.
Anno domini
M. D. XVII.

Glareano.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.